

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3501/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Мишо Добријевић и Бојан Добријевић, адвокати из ..., против тужене „ББ банке“ АД из ..., чији је пуномоћник Душан Милетић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3955/17 од 13.04.2018. године, у седници од 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3955/17 од 13.04.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3955/17 од 13.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 21813/16 од 24.01.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништав део одредбе члана 8. Уговора о кредиту закљученог између парничних странака 28.11.2008. године, према којој се корисник кредита обавезује да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење плати једнократну накнаду у висини од 0,50% од износа одобреног кредита. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужилци исплати 17.037,12 динара са законском затезном каматом од 28.11.2008. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.662,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 3955/17 од 13.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и делу става трећег изреке којим је тужена обавезана да тужилци накнади парничне трошкове у износу од 30.662,00. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде у односу на законску затезну камату, тако што је тужена обавезана да тужилци на досуђени износ парничних трошкова исплати

законску затезну камату од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за надокнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14). Наиме, побијана пресуда донета је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, према коме банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којим се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које је банка обрачунала кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које је банка обрачунала кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. С обзиром на наведено, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби за утврђење и исплату поднетој суду 12.07.2016. године, вредност предмета спора је означена на 17.037,12 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене пресуде.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. ст. 1. и 4. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

